

BOTRÁNYKÓ

2015. február 8.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A drága Úr Jézus kegyelméből állunk mindannyian, itt vagyunk. Mi az Isten országát építjük, és az Ige pedig felépít minket. Nekünk élő reménységünk van, mert az Úr Jézus Krisztusunk örökkön örökké él, mert feltámadt a halálból. Örök reménységünk van. Amit a Biblia ír, az úgy van, az az igazság. Az igazságon állunk, a Kősziklán állunk. Ezért szilárdak a lépteink és soha nem ingunk meg. Van egy örök Vigasztalónk.

Akik ma eljöttetek, az Úr Jézus Krisztust keresitek. Az Ő szavát, az Ő élő Igéjét akarjátok hallani, s az élő Ige felépít benneteket. Az Ige ugyanis erősen növekedik, és hatalmat vesz, írja a Szentírás. És ha hallgatjátok az Igét és azon álltok, erősen fog növekedni az életetekben és minden helyzet felett *hatalmat vesz*.

Nincs olyan helyzet, amely felett az Ige ne tudna hatalmat venni és győzelmet aratni, mert akkor Jézus nem győzte volna le az összes ellenséget. Márpedig Jézus dicsőséggel jött ki a pokolból, az összes ellenséget legyőzve. Feltámadtan jött ki a pokolból, amikor Isten előhozta Őt a halálból.

Ha az utolsó bűnnel is nem bánt volna el, akkor nem tudott volna előjönni. Így a bűn törvénye nem uralkodik felettünk, a bűnnek nincs hatalma felettünk, szabadok vagyunk. Egy másik törvény, a Jézus Krisztusban való *élet* szellemének törvénye érvényes ránk. Ez az isteni élet pedig nem hoz betegséget, nem hoz nyomorúságot, nem hoz szükségét.

Az élet törvénye a csodálatos mennyei királyságot hozza valóságba a földön az életünkben, és mi hisszük, hogy ezt meg tudjuk élni minden nap. Az Úr Jézus szeretete van a szívünkben, és ez az, ami összeköt minket. Ha ebben meggyökerezel, akkor nincs, ami meg tudna ingatni az életben. Az Úr Jézus szeretete örök.

Tegnap egy nagyon szép imakonferenciánk volt, szép telt házzal, az ország minden részéről és határainkon túlról is jöttek azok, akiknek a szívén volt, hogy imádkozzanak. Az *imádságaink* igen sokat érnek. Mondja a Biblia, hogy igen sokat ér az igazak buzgóságos könyörgése. A buzgóságos könyörgés azt jelenti, hogy mindenekelőtt az Úr kiejtéseit, az Ő késztetéseit, és az Ő vágyakozásait szóluk, hogy hová folyjanak az imák.

Ha odaadod magad erre teljesen – a szellemedet, lelkedet, testedet –, akkor *buzgók* ezek az imádságok. Amikor ezt a teljes hitünkkel tesszük, akkor ezek az élő folyamok belőlünk kifakadnak. És olyan sokan vagyunk együtt, mint ma is. Mert az Írás így írja, hogy a Szent Szellem élő víznek folyamaiként *ömlik ki* belőlünk. Mi pedig hordozzuk ezeket a folyamokat, és *ki tudjuk árasztani* a szárazra, a szomjúhozókra, az elveszett világra, a kietlenre.



Nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy van egy ilyen *feladatunk* az Úrban, hogy buzgók legyünk az imádságban. Tanítja ezt a Biblia. Mi tegnap nagyon buzgók voltunk az imádságban. Az imáink nagyon sok helyre eljutottak.

Egy tanítás is elhangzott a tegnapi imakörön. Csak néhány gondolattal szeretnék most erre kitérni, és azután rátérünk a mai tervezett tanításra. Az egyik momentum, ami nagyon sokat előfordul a szellemi imádságban. Akik nem ismerik még a szellemi imádságot, azok ma mindenképpen meg fognak ismerkedni vele, mert ez a gyönyörű folyam viszi előbbre az életünket.

Ugyanis a Szent Szellem olyan *segítőtárs*, aki mindig azt teszi előre, ami neked a legfontosabb. *Nem tolakszik*, nem azokat az imákat hozza, amik az Ő listáján vannak, amit Ő szeretne, hogy elmondjunk, hanem megvárja, amíg a te szívedről elhangzanak azok, amik *neked fontosak*. Ez egy gyönyörű tulajdonsága a Szent Szellemnek.

Az első órában a szívünkben azok a dolgok fakadnak ki, amiket az *ember hozott* az Úr elé. És mivel ezek nekünk nagyon fontosak, a Szent Szellem nem teszi félre, hanem azt mondja, hogy ezeket vegyük előre. Ő egy úriember. És ezekért kezdünk először imádkozni. Amikor ezeket átímadkoztuk és megnyugszik a szívünk, hogy ez most már rendben van, és ezt le tudjuk tenni, akkor fogja hozni az *Ő kívánságait*, mert neki is vannak az Atya szíve szerint való kívánságai. Ugyanis a Szent Szellem azokat hozza, amik az Atya szívéből fakadnak.

Két ilyen dolog van, amit tegnap megemlítettem. Most egy kicsit rövidebben szólok ezekről, de mindenképpen szeretném, hogy tudjatok arról, hogy mik ezek a folyamatok, amiket a Szent Szellem megragad, mert *Ő folyamatokban jön*. Hatalmas kiömlések ezek. Lehet érezni, amikor újabb és újabb áradatokat hoz.

Egy ilyen indítást elimádkoztunk, utána egy kis pihenőt kapunk, majd jön a következő, ahogy a tenger hullámai jönnek. Amint egyik hullám követi a másikat, újabb és újabb dolgokat hoz ki a partokra. Így van ez a szellemi imánál is. Nem véletlen, hogy a *víz jelképeként* jelenik meg a Szent Szellem legtöbbször a Bibliában.

Az egyik ilyen csomópontja a Szent Szellemnek mostanában az imádságban az *ítélet*. Azt írja ugyanis a Biblia, hogy Ő az ítéletnek szelleme annak, aki az ítélszékből ül. *Az ítélszékből nem mi ülünk*, nem minket hívott el az Úr arra, hogy a dolgokat megítéljük. Sőt azt mondja, hogy idő előtt *semmit se ítéljetek*.

És ezzel nagyon óvatosak legyetek, mert mi nem látjuk a szíveket, csak maga az Úr látja, ezért semmit ne ítéljetek idő előtt. A saját *javatokra* mondja ezt a Biblia. Engedjétek el az ítéletet és *hagyjátok Őreá*, mert Ő az ítéletnek a szelleme és Ő ül az ítélszékből.

Amikor imádkozunk, akkor eljutunk egy olyan pontra a szellemi imában, amikor *ítéleteket rendel el* az Úr az ellenségeink felett. Mert az tagadhatatlan, hogy vannak ellenségeink. Mi magunk nem tudnánk megbirkózni ezekkel és nem is várja el tőlünk az Úr.

Azt mondja az Úr, hogy enyém a bosszúállás én megfizetek. Vagyis hagyj rám a te ellenségeidet. Ne próbálj *erőt* venni felettük, hanem *hatalmat vegyél* felettük. Az erőt majd én adom hozzá, és nekem lesz gondom erre a bosszúállásra. A következő Ige gyönyörűen hozza ezt az igazságot, amikor az ítéletről szól. Azt írja:

ÁMOS 5,24.

24. Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.



Vagyis, amikor ezeket a folyamatokat kiöntjük magunkból a Szent Szellem által, akkor *ítéletek* is folynak erre a világra és az ellenségeinkre. A Szent Szellemnek ez az egyik nagyon fontos momentuma, amikor nyelveken imádkozunk, ítéleteket imádkozunk. Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak. Vagyis *igazságos* ítéleteket imádkozunk *Isten szívéből* erre a világra, és az ellenségeinket nyugodtan hagyjuk az Úr kezében.

Bocsássunk meg nekik, ez az első. Semmit magunkban ne hordozzunk, hogy mit tettek ellenünk, mert az ördög foglya vagy akkor, ha ez még téged foglalkoztat. El kell engedni és utána az *ítélet szellemét* kell kiárasztani. Ez az imádságnak egyik része. Az 5Mózesben írja az Írás, a 28,7-ben, hogy az Úr *megszalasztja* előtted a te ellenségeidet. Az imáinkat sokszor használja erre.

5MÓZES 28,7.

7. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled.

Sokszor érzékelem, hogy *angyali csapatokat* rendelünk ki, például Izrael ellenségei ellen, hogy ne tudják Izraelt bántalmazni. Rengeteget forog ez az imáinkban. Oltalmazói lettünk Izraelnek, hiszen arról a fáról lettünk ebben a világban. A Messiásunk Izraelből származik.

Tehát, az Úr *megszalasztja* előtted a te ellenségeidet, akik rád támadnak. Egy úton jönnek ki rád, és *hét úton futnak* előled. Elszalasztja őket a *rettetés szellemével*, az *ítélet szellemével*, ha te becsatlakozol az imádságoknak erre a szintjére. Rengeteg ilyen imánk van szellemben Izrael oltalmazására és a te személyes életedben is.

A gonosz eltervezi ellened az ő tervét. Nemcsak az Úr készíti el az Ő terveit az életünkre, az ellenség is. De ha megengeded, hogy a Szent Szellem *előtted menjen*, akkor az ellenség terveit megsemmisíti az utadon. Nem jönnek létre azok a balesetek, nem jön létre az a gonosz dolog. Gonoszt terveznek ellened, de ezek *megsemmisülnek*. Nagyon fontos, hogy mi ne kerüljünk ilyen ütközésekbe az ellenséggel. Ésaiás mondja az Igében:

ÉSAIÁS 54,17.

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.

Vagyis készít az ellenség fegyvereket ellened. Készíti a terveit, készíti a gonosz elképzeléseit és szeretné végrehajtani ezeket. Szeretne téged törbe csalni, de azt mondja az Úr, hogy ezek a fegyverek először is *nem tőlem* vannak. Ezt olvassuk ebben a fejezetben, hogy nem Ő készítette ezeket a fegyvereket, és ezek nem lesznek jó szerencsések.

Egy ellened készült fegyver *sem lesz jó szerencsés*, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr. Vagyis lesznek nyelvek, amelyek majd perlekednek ellened. Mondják, hogy te ezt tetted, azt tetted, nem jól csináltad. Te vagy a hibás, téged okolnak. Olyan dolgokkal vádolnak, amit nem tettél, és így tovább. Mindenkinnek volt már része ilyenben.

És minden nyelvet, amely ellened perbe száll, te magad *kárhoztatsz* – az imáink része ez nagyon sokszor. Ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az Ő igazságuk. Vagyis te megigazult vagy? Igen! Akkor ez a tiéd, hogy kárhoztathatod az ellenség minden fegyverét, minden gonoszságát.



Rákbetegség, kárhoztatlak Jézus nevében. Depresszió, kárhoztatlak Jézus nevében. Térdet kell hajtania, és el kell mennie! És mindent, ami ellened van, *kárhoztathatsz*. Az ellenség szavaitól kezdve, bármely cselekedetét kárhoztathatod, itt van leírva. És ez az ő igazságuk. Utána az Úr kihúzza magát, és azt mondja, hogy ez tőlem van!

Vagyis ezt a hatalmat Őtőle kaptad. Tessék élni vele! Ez éntőlem van, mondja az Úr, Ő rendelte el a hatalmadat a Sionon. Élj vele. Ne hagyj, hogy az ellenség jobbra-balra lökdössön. Tessék *megállni a hatalmadban*, mert kaptad, és élj vele Jézus nevében!

Ez volt az egyik gondolat, amit a tegnapi ima előtt elmondtam. Még van egy másik, ami ide kívánczodik, és utána rátérünk a mai tanításra. Amikor ilyen imádságokba belemegyünk, amikor sokan vagyunk együtt, és tengernyi hömpölygés folyik.

Az Úrnak van egy másik nagyon fontos imapontja, amit elvégez ilyenkor. Ő hozza ezeket. És ez pedig az, hogy *elrejt* minket egy rejtkehelyen, hogy az ellenség ne találjon meg. Kérdezzük sokszor, hogy miért történik a szentekkel az a sok minden, aminek nem lenne szabad megtörténni az Ige szerint? Nincsenek a rejtkehelyen. Gyönyörű Igék következnek. Ragadjátok meg, húzzátok ki sorkiemelővel a Bibliátokban.

JÓB 28,7–8.

7. Van ösvény, amelyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja azt.

Bár köröz feletted, de ha azon az *ösvényen* vagy, ott nem fog megtalálni. Hiába meregeti a szemeit, nem látja.

8. Nem ismerik azt büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon.

Nekik is fájna a foguk rá, de nem látják, mert van egy ilyen ösvény. A kérdés, hogy ott vagy-e ezen az ösvényen? Ha nem, akkor a Szent Szellem imái által, kiigazításokkal az Úr szeretne téged odahelyezni, hogy azon az *ösvényen* legyél. Mondja az Írás a Máté evangéliumban:

MÁTÉ 7,14.

14. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

Keskeny az az út, amely az igazságra vezet, amelyet az *ellenség nem lát*. Az egy nagyon keskeny út. Az igazság ösvényének a közepén kell, hogy legyél. Ha *elhajolsz* jobbra vagy balra, a Szent Szellem azonnal fog *figyelmeztetni*, hogy térj vissza.

Az arany középút a *szeregetet*. Megbántottál valakit? Hozd helyre. Rossz gondolatokat engedté magadhoz? Cseréld le azokat. A Szent Szellem mindig fog figyelmeztetni. A szoros, keskeny útnak a *közepé* az az ösvény, amit *nem lát* a sas és a sólyom. Ott nem lépdél az oroszlán, ott nem fog tudni elnyelni, mert oda nem juthat be. És ez az *Úrnak a rejtkehelye*.

Mondja a zsoltáros is, hogy a Felségesnek rejtékében lakozunk. Van egy ilyen hely. A Mindenhatónak árnyékáról beszél. Erre a helyre hogyan lehet bejutni, és biztonságban lenni ott, és tudni, hogy ott vagy? A *szellemi imádság* által lehet. Ezt az időt nem lehet eltolni, és azt mondani, hogy erre pont nincs időm. Bármilyen másból vegyél el, de a szellemi imádságra maradjon *időd*, mert ezt fogja hozni neked.

Áldott legyen a szent neve az Úrnak, nagyon köszönöm, hogy ennyien meghallottátok, hogy az imádság ideje ez az életünkben, és hiszem, hogy a következő imakonferenciára is eljöttök. Magunkat is építjük, amikor szellemben imádkozunk, és nemcsak magunkat építjük, hanem Isten királyságát is.



Nagyon sokszor elmegy az imánk a közel-keleti világba. Például Izrael szomszédjai rengeteget forognak az imánkban. Átadjuk magunkat az Úrnak – erről szól a szellemben való ima. Felfekszenek a víz színére, és a víz hullámai oda visznek el, ahová a Szent Szellem akarja. És ez ebben a gyönyörűség.

Ma sokan fogtok megtanulni *nyelveken imádkozni*, mert láttam, hogy nem mindenki beszél még nyelveken. Mi ezt olyan komolyan vesszük, hogy naponta van imakör, és minden imakör több órára. Be lehet kapcsolódni az interneten is, és amikor csak ráérsz, lehet jönni imádkozni. És havonta egyszer pedig egy ilyen összevont imakört is tartunk.

Böjtöt is hirdetünk, erről is volt tanítás. Meghallgathatod majd az interneten. Röviden szóltam a böjtről Igékkel. Ugyanis előljárónk is tanította nektek, hogy annak idején, amikor a bibliaiskolát végezte, nagyon sokat böjtölt. A bibliaiskolában ezt tanították. Ő ezt komolyan vette és akkor *nyíltak* meg a szellemi ajándékok számára. Akkor nyílt meg a szellemi birodalom, és a szellemi ajándékok.

A böjtről nem sok szó esett az elmúlt években, de a Bibliában olvashatjátok. Mindenkit a Szellem kell, hogy indítson erre. Keressétek az Urat, hogy mutassa-e nektek, hogy vegyetek egy böjtöt. Mert akkor kevesebb hely marad a test dolgainak és a *Szellem nagyobb teret nyer*.

Akarsz-e nagyobb szellemi ajándékokban szolgálni? Akarsz-e több kijelentést kapni a Szellemtől? Akarsz-e nagyobb ragyogást magad körül az Ő dicsőségéből? Akkor a *testnek* alább kell szállni, és a *szellemnek* pedig növekednie. Ez a titka a böjtnek.

Isten akaratát nem fogja megváltoztatni, és nem fogod tudni Istent rávenni egy böjttel olyan dolgokra, amit Ő maga nem tervezett. Szó nincs erről. Arról van szó, hogy a te saját *edényedet*, a szent templomodat tudod úgy *megfegyelmelni*, hogy ne legyen akadály a Szellem dolgaiban, a Szellem útjaiban, és ezért nagyon fontos a böjt.

Ezek hangoztak el tegnap, és most nézzük a mai üzenetet, Jézus nevében. Ámen! Ez volt a bevezető és van, amikor a bevezető hosszabb, mint a tanítás.

Szeretném megkérdezni, hogy ki az, aki *szereti* az Úr Jézust? Ne felejtjük el, hogy az Úr szeretetéből vagyunk együtt, és Ő fog ma a szívedhez szólni.

MÁTÉ 16,13–23.

13. Mikor pedig Jézus Cézárea Filippi környékére méne, megkérde tanítványait, mondván: Engem, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek?

Érdekes az, amikor Jézus elkezd a tanítványoktól tudakozódni és kérdegeti őket. Nem azért teszi, mintha Jézus nem tudná. A mindentudó Isten olyant kérdez, amire nem tudná a választ? Szó nincs erről. Hanem azt vizsgálhatja, hogy mit fognak válaszolni.

És vajon ki kapja meg azt a kijelentést majd, amire itt Jézus igazán kíváncsi volt? A kijelentésekre különben nekünk is nagyon kell vágyakozni. Ugyanígy feltesszük a kérdést, vizsgálódunk, pásztázzuk a Szent Szellemet, egyszer csak jön a válasz a szívünkre. Ez így működik.

14. Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.

Tehát látjuk, hogy vegyes volt a vélekedés Jézusról, már akkor, amikor itt a földön járt, és tette a csodáit.



MÁTÉ 16,15–23.

15. Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem?

Tovább forszírozta, hogy akarom tudni, ti kinek gondoltok engem? És ekkor egy a tanítványok közül:

16. Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.

17. És felelvén Jézus, monda néki: Áldott vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.

Tudjuk, és az Efézusi levél is írja, hogy nem test és vér ellen van a tusakodásunk. Jézus ugyanezt mondja, hogy nem a test és vér birodalmából vetted ezt. Vagyis van egy láthatatlan birodalom, ahol a szellemi erők vannak jelen, és e fölött a *mennyei birodalom*. Az is egy olyan birodalom, amely *nem a test és vér* birodalma. Onnan vett Péter egy *kijelentést*. Kijelentést kapott, hogy a Krisztus az élő Isten Fia. Jézus erre a következőket válaszolja:

18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Sokan [tévesen] úgy magyarázzák, hogy Péter az a *kőszikla*, amelyre Jézus majd építi a Gyülekezetét. De Péter ma már nem él köztünk, az apostolok sem, és Isten *mégis építi* a Gyülekezetét. És ez az, amire Jézus utalt, hogy ezen a kősziklán építem fel a Gyülekezetemet.

Ez az a kijelentés, amit Péter kapott Istentől, amit nem test és vér jelentett ki neki – hanem az én mennyei Atyám –, mondja Jézus. Kijelentést kapott arról, hogy Krisztus a *Felkent*, az élő Istennek Fia. Imé, Jézus áll itt előttünk. Ez az a kijelentés, ez az a kőszikla, amire mondta Jézus – erre a kősziklára, *erre a kijelentésre építem fel* az én Gyülekezetemet.

És tudjátok, hogy ti is így kerültetek be ebbe a gyülekezeti Testbe? Nem csak a Krisztus Szeretete Egyház egyik gyülekezetébe, hanem a *krisztusi Testbe*, hogy megkaptátok ezt a kijelentést, hogy ki a Jézus. Az *élő Isten Fia*, aki a Szent Szellemtől fogantatott, aki szűztől született. Természetfeletti volt a fogantatása is, természetfeletti volt a halála, természetfeletti volt a feltámadása. Természetfeletti volt a mennybemenetele.

Tudjátok, hogy az ember nem tudja ezt elmagyarázni egy másik embernek, akinek nincs ott a segítségére a Szent Szellem? Csak gúnyolódni fog, húzni fogja a száját jobbra-balra, s azt mondja, hogy ne viccelj már, nincsenek ma már ilyen csodák. Visszautasít téged, és továbbmegy. Csak a Szent *Szellem* tudja a másikat *meggyőzni* arról, hogy amit te mondasz, az úgy igaz. Te meggyőzést kaptál.

Te bent vagy a királyságban, ez az a kőszikla, [kijelentés Jézus kilétéről] erre építette az Úr Jézus a Gyülekezetét. És te bent vagy, te megkaptad ezt a kijelentést. Csak így lehet *bekerülni* Krisztus Testébe. Másként nem lehet bekerülni. És így folytatja Jézus, hogy: a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Vagyis Jézus azt mondta, hogy ezen a *kősziklán építem fel* az én Gyülekezetemet. Ki építi akkor a Gyülekezetet? Jézus! Te akárhogy szeretnéd építeni a Gyülekezetet, az nem menne Jézus nélkül. *Jézus maga építi* a Gyülekezetét.

Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Jézus építi a Gyülekezetét, Ő látja a *szíveket*, hogy melyik szív áll készen arra, hogy *befogadja* ezt a *kijelentést*. Ahhoz el fog jutni az Evangélium, Istennek gondja lesz rá, és ő be fog jönni a gyülekezeti Testbe.



Mivel az Úr Jézus építi a Gyülekezetét, ezért igaz az, hogy a *pokol kapui sem* vesznek azon diadalmat. Ha mi építenénk valamit, a pokol kapui könnyen letaposhatnák, de nem mi építjük. Az Úr maga építi azt, és ezért örök. Ezért a pokol kapui nem vesznek rajta diadalmat.

Vagyis te olyan helyen állsz szellemben, hogy bármennyi ördög jöhet ki a pokolból, mind vissza tudod *kergetni* a pokol kapujáig. Nem vehet rajtad győzelmet. Ezek Jézus szavai. És így folytatja:

MÁTÉ 16,19–23.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Itt a *földön* kezdődik ez a *hatalomgyakorlás*. Vagyis *rendeld el* és meglesz az néked. Kösd meg azt a dolgot, és azzal azt megtiltottad. Tiltsd meg azt a dolgot. Amit *megkötsz* a földön, az a mennyben kötve lesz. Vagyis leszögezed, hogy az így lehet csak, és azt a másik utat nem enged meg, akkor a *menny ereje* mögéd állt. Hatalmas dolog, hogy a mennyben is kötve lesz.

És amit *megoldasz* a földön, a mennyben is oldva lesz. Hol kezdődik megint? A földön. Kioldod-e a szellemedből az Úr bölcsességét? Megárasztod-e magad felett? Ha igen, az ott van feletted. A menny teljes erejével ott lesz ez a bölcsesség. *Kiárasztod-e* a szeretetet? Ha igen, ezt megoldod a szellemedből – ott hordozod ezeket –, áradni fog a *menny teljes erejével*.

Mit gondoltok arról, hogy mekkora *felelősséget* helyez ez ránk? Úgy is mondhatnánk, hogy nálunk van a labda, ahogy olvassuk, hogy amit te *megengedsz*, az *történik* meg az életedben. Amit *megtiltasz*, a menny mögötted áll: – Ez nem történhet meg, mert az én szolgám elrendelte! Hatalmas dolog ez.

20. Akkor megparancsolá tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy Ő, Jézus, a Krisztus.

Ugyanis ezt a kijelentést kapta Péter, hogy Jézus maga a *Felkent*. Isten Felkentje. A Krisztus azt jelenti, hogy Felkent, Isten Fiaként Felkent, Istennek Szent Szellemevel.

21. Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni az Ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni.

Tudjátok azt, hogy az írástudók, a farizeusok nagyon jól ismerték az Írásokat. Egy dolgot azonban *nem* ismertek. Magát *Istent*. Csak az Írásokat tudták fűjni, idézni, és fel alá igehelyeket mondani. Farizeus még lehetsz, írástudó is lehetsz, főpap már kevésbé, de mindegy, Istent attól még *nem feltétlen ismered*.

Mert, ahogy az *Írások* elkezdenek *élni* benned, szükséged van a Szent Szelleme, hogy *ráleheljen* azokra. Akkor lesz *élővé*, addig csak betű. És amikor a Szent Szelleme rálehel Isten életét, akkor lesz *erővé*, akkor kezd valósággá lenni az életedben.

Akkor hozza a gyógyulást, akkor hozza azt a kijelentést, hogy mit kell tenned, hogy valóban gyarapodó legyél. Hogyan kell cselekedned bizonyos helyzetekben, hogy a szeretetben maradj. A betű egymagában nem fogja elvégezni. Az Ige a Szent Szelleme által hozza majd ezt neked.

22. És Péter előfogván Őt, kezdé feddeni, mondván: Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg teveled.



Mivel Jézus megjelentette a halálát és a szenvedéseit. Péter előfogta Jézust, és feddő beszédekkel szólt Jézushoz és azt mondta: – Kedvezz magadnak ó, Uram, kedvezz magadnak! Nem eshetik ez meg teveled!

Péter elkezdett emberi módon gondolkodni. Az előző pillanatban kapta a *leghatalmasabb kijelentést* Istentől, hogy hogyan lehet bejutni Isten királyságába, hogy Jézus a Krisztus az Istennek Fia. A leghatalmasabb kijelentést kapta meg Istentől, és nem telik el pár perc, amikor Jézus elkezdi beszélni az Ő kereszthaláláról, az Ő szenvedéseiről és Péter megszólal *emberi módon*. Nézzük Jézus válaszát.

MÁTÉ 16,23.

23. Ő pedig megfordulván, monda Péternek: Távozz tőlem sátán; bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.

Kihez szólt itt Jézus? Nem Pétert nevezte sátánnak, mert Péter a tanítványa volt. Jézus a sátán hozta *gondolatot dorgálta* meg. A sátán megnyilvánulását, a sátán szándékát, a sátán akaratát szölte ki Péter.

Jézus nem Péterrel kezdett el foglalkozni és nem őt kezdte megszidni, hanem a *szellemi erőket*, amelyeknek a *befolyása alá* került Péter. Ezért mondta Jézus, hogy távozz tőlem sátán. *Botránykő* vagy számomra, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.

Kérdezem én tőletek, hogy juthatunk-e mi is egy ilyen helyzetbe, hogy az egyik pillanatban *telve vagyunk* Isten kijelentéseivel, Isten gondolataival, és fent vagyunk a magasságos harmadik égben, beteljesedve Szent Szellemmel és kapunk kijelentéseket, a következő pillanatban elkap minket egy *olyan gondolat*, amire Jézus azt mondja, hogy botránykő vagy, hogy így gondolkodsz.

Ezek nem Isten dolgai voltak, amit most gondoltál. Ezek ember szerint való gondolatok voltak és a *káromra* vannak, hogy így gondolkodsz, mert nem Isten akarata szerint van. Ezt írja. Nem Isten dolgaira gondolsz most, hanem az emberi dolgokra.

Nagyon kell *figyelnünk* erre, mert ha megtörtént Péterrel ott Jézus jelenlétében, hogy elkapta egy ilyen gondolat, egy sátáni sugallat, ami Jézust megpróbálta *elvonogatni* Isten akaratától, hogy ez a [kereszt]halál nem történhet meg veled. Képzeljétek el, ha Jézus erre hallgatott volna, mi hol lennénk ma? Nem lenne megváltásunk.

Tehát, amikor az ember teljes a Szent Szellemmel és tudja, hogy mi Isten akarata, és azon az úton van, azt járja, és jön egy sugallat a fejébe, hogy ezt kellene tenni... Nem biztos, hogy Istentől jött az a sugallat. Meg kell hallanunk ilyenkor a Szellemlnek ezt a *hangját*, hogy óvatos legyél, mert ez a gondolat botránykő Isten királyságában. Ezt nem teheted meg, ez egy rossz irány, fordulj el onnan.

Ekkor meg kell tenni a *kiigazítást*, ezt a gondolatot le kell vetni arról a helyről, ami magaslattá akar kiépülni a te elmédben. Ezt mindannyiunknak el kell végezni, amikor jönnek a kísértő gondolatai. Mert az ördög nem azon dolgozik, hogy Isten akarata beteljesedjen számodra, hanem, hogy azoktól *elfordulj*, és egy másik útirányt vegyen fel az életed, ahol nem lesz gyümölcsstermés.

2KORINTHUS 10,5.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magasztatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett...



Ezek a [téves] gondolatok arról szólnak, hogy ne juss tovább Isten ismeretében, hogy ne vele menj tovább. Fordulj el [Istentől], vegyél másik útírányt, és most sétálj a sátánnal, az ő gondolataival, a hitetlenséggel.

A kudarcot fogja beléd oltani – ez az utad úgysem fog sikerülni, kár nekifogni. Vagy nézz rá a tüneteidre. Látod, hogy nem jutottál előbbre? Ez a sátán gondolata és Isten ismeretétől fog eltávolítani, mert Isten ismerete a Krisztus sebeiben való gyógyulást hozzák neked.

Tehát mindannyiunknak hoz sugallatokat, amikor *megkísért* minket, amikor el akar minket távolítani arról a keskeny útról, ahol a szent tiszta *igazság* van megírva, és amit nekünk gondolni és látni kell. Azt mondja a Biblia, hogy ezeket le kell vetnünk...

2KORINTHUS 10,5.

5. ... és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Foglyul ejteni [a téves gondolatokat] csak akkor tudod, ha *ismered* már az *Igét*. Amíg nem ismered, addig minden gondolatot el fogsz fogadni. Akkor el fogod fogadni, hogy ez a betegség már csak előre halad, ez már nem lesz jobb. Amíg nem ismerjük az *Igét*, addig természetes, hogy elfogadjuk azt, amit a világ sugall.

De ha már *ismered az Igét* és láttad, hogy ott le van írva, hogy a *szent sebek* érted ejtettek, hogy te azokban meggyógyultál, és Isten így tekint rád, akkor a másfajta gondolatok *botránykövek* Istennek. Ő nem egyezik, nem tud azonosulni azzal a gondolkodással, és ezáltal *eltávolodtatok* a gondolataitokban.

Akkor Jézus *dorgálását* kell meghallanod, és le kell *vetned* azt a téves gondolatot, és foglyul kell ejtened ezeket a gondolatokat. Figyelj csak, ez nem az Ige szerint való! Te innen eltávozol, ebben a templomban ilyet nem gondolunk! Itt Jézus az Úr!

Ha ezt megtetted, akkor az a gondolat eltávozott, mert Jézus nevére *engedelmeskednie* kell. Ha visszajönne, akkor újra el kell vele bánnod, mert gondolom, nem akarsz botrányköve lenni Jézusnak. Ki akarna? Ezért tehát figyelniük kell, hogy a sátán sugallatait és gondolatait nem gondolhatjuk.

Le kell vetni azokat, foglyul ejteni minden gondolatot, mindegyiket. Amint rájössz, hogy olyan gondolatod van, ami nem egyezik az Igével, meg kell ragadnod, és *foglyul* kell ejtened, és ki kell *dobni* a házból, mint a betolakodott tolvajt. Ki kell dobni, hogy minden gondolat engedelmeskedjék a Krisztusnak.

Az emberek sokat beszélnek, sokfélét hallanak. *Melyik* gondolatot fogod forgatni magadban? Nagyon kell figyelni arra, hogy ami *nem* az Úrtól való, azzal nem szabad időznünk. Ezt az Ige a *javunkra* mondja.

Ezt a *javunkra* mondja, az épülésünkre mondja. Arra mondja, hogy jó irányba tudjunk továbbmenni, hogy ne az ellenség célirányába igyekezzünk. Ugyanis a *gondolataink* meghatározzák a *jövönket*. Az elme a sátán *harcmezeje*.

Amint látod, Jézus is nagyon komolyan vette Péternek ezt a gondolatát, és azonnal meg kellett dorgálni. *Nem terjedhetett* tovább a tanítványok között. Jézus egy percre sem gondolhatott erről, hogy vele ez nem történhet meg, hogy vajon van-e kimenekedés ebből a nagyon súlyos szenvedéssorból, a kereszthalálból? Bár elimádkozta ezt az imát, de ezt nem Péter indíttatására tette.



Az *elme* a sátán harcmezeje, küzdőtere. Ha rá tud venni minket, hogy például hazugságokban higgyünk, akkor *megettéveszt* minket. Ez a megettévesztés. És a megettévesztés azért nagyon *veszélyes* dolog, mert meg vagy győződve arról a dologról, hogy az úgy van, hogy az úgy igaz, pedig semmi valóságalapja nincs. Ez a megettévesztés. Olyan dologban kezdte hinni, aminek nincs valóságalapja, mert *valóságalapja* csak az *Igének* van.

Vagyis a gondolataink *tisztán tartása*, az *vízválasztó*. Nem lehetünk megettévesztve. Nem gondolhatunk olyan dolgokat a fejünkben. Ha jönnek ezek a gondolatok és átvillannak, azonnal el kell bánnunk vele. Ahogy Kenneth Hagin mondta, hogy a madarak elrepülhetnek a fejünk felett, mert azt nem tudjuk megtiltani, de hogy fészket rakjanak, azt már nem kell megengednünk. Nagyon szeretem az ő bölcs mondásait.

Azon a körön túl, mint amit *magunkról gondolunk*, soha nem fogunk azon tudni túllépni. Ezek a *korlátaink*. Ha gondolod, hogy ezzel a helyzettel soha az életben nem fogok tudni boldogulni, akkor nem is fogsz. Ezzel a gondolattal el kell bánnod. Ki kell dobnod, nem méltó az Úrhoz az a gondolat. Gátakat fognak szabni nekünk, és nem fogunk tudni túllépni rajta.

A gondolataink *készítenek fel* minket a cselekedeteinkre. Ha valamin sokat gondolkodsz, előbb utóbb meg fogod tenni. Ha sokat gondolkodsz azon, hogy milyen finom fagy van a fagyasztóban, garantálom neked, hogy előbb-utóbb oda fogsz menni és kiveszed. Ha böjtölsz, vagy fogyókúrázol, akkor ne gondolkodj a fagyalatról. Ilyen egyszerű.

Ha sokat gondolkodsz azon például, hogy valaki hogyan megbántott minket, hogy mit tett velünk, a *sérelmeinken* kezdünk gondolkodni. Ha ezeket forgatjuk magunkban, akkor egy idő után egyre mélyebbek lesznek a *sebeink*, és ha az illetővel találkozunk, összefutunk vele, akkor fogjuk érezni, hogy belülről valami elkezd felfelé emelkedni a torkunkig, meg afölé.

És ha ilyenkor a *nyelvünket* nem uraljuk le, akkor olyan dolgot fogunk mondani, amit nem akarunk, amit később persze megbánunk, vagy olyan dolgot fogunk tenni, amit megbánhatunk később, és mindezt azért, mert a gondolatainknak megengedtük, hogy oda kiterjedjenek. Úgyhogy ez egy nagyon fontos terület.

Jézus *botrányköveknek* nevezi azokat a gondolatokat, amelyek *nem egyeznek* az Ő akaratával. Vagyis szeretném ma a figyelmeteket kiélezeni erre, mert áldottak lesztek, és jobban fogtok járni az áldásokban, mint valaha, hogyha ezt rendezitek, hogy *min is gondolkodik* az ember. Mert az ördög szívesen elvisz minket ebbe meg abba a táncba, de nem megyünk bele. Jobban tudjuk az Igét ennél. Jézus nevében. Ámen.

Vagyis *céltudatosan* kell gondolkodnunk, el kell határoznunk, hogyha jön egy bizonyos helyzet – az emberek életében jöhetnek váratlan helyzetek –, akkor különböző *gondolatmintákba* be kell határolni az életünket, hogy mik azok, amiket megengedek, és mik azok, amik nem jöhetnek az életembe. Ezeket nem fogom megcselekedni akkor sem, ha...

Előre el kell *szánni* magunkat. Ezek gondolatminták, hogy céltudatosan fogok gondolkodni. Nem engedem meg, hogy ebbe az irányba gondolkodjak, mert nincs Isten akaratában. Látjátok ugyanis, hogy az ellenség tud hozni gondolatokat, sugallja ezeket a gondolatokat. Ezek az ő [gonosz] tervei.

Tehát, hogyha az ember erre egy kicsit elkezd figyelni, akkor nagyon sok minden kiderül abból, hogy hová törekszik az ellenség. Abból a gondolatból, amit majd hoz, kiderülnek a szándékai. Azonnal *megdorgálhatod*, ha rajtakaptad. Ha rajtakaptad, dorgáld meg, használd a hatalmat.



Mindaz, ami a fejünkben megfordul, az nem mind a saját kútfőnkéből fakad. Jobb, ha tudod. És nem is a körülményeink diktálták, hanem elég gyakran az ellenség sugallja ezt, ez a harcmezeje. A gondolatok. Rá kell jönnünk, hogy azokon a gondolatokon *nem kell időznünk*, amiket ő hoz. Miért kellene? Nem ő az úr a házban.

Ezeket ne időzzél, mert legalább annyi erővel időzhetsz az Úr gondolatain is. Melyiket választod? Ugyanolyan könnyen tudsz elővenni egy *gondolatot az Igéből*, és azon kezdjél időzni. Ezt hívják meditálásnak, amikor előveszed az Úrnak az Igéjét, és azon kezdesz gondolkodni, azt kezded *forgatni*. Azt kezded kiejtegetni magadban, csendesebben, hangosabban, énekelve, dúdolgatva, csak az az Ige legyen.

Rá kell tehát jönnünk arra, hogy azokon a gondolatokon nem kell időznünk. Szánd el magad: nem fogok egy percet sem időzni az ellenségnek a harcmezején! Mert amely gondolattal *időzöl*, annak erőt adsz, megerősíted, *felerősíted* azt. Minél többet gondolkodsz rajta, annál *nagyobb életteret* nyer benned, és abba az *irányba* fog menni az életed.

Hallottál egy szörnyű betegségről, hogy a másik min ment keresztül, és elkezdí majd sugallni az ördög, hogy neked is ilyesmi lesz majd, készülj fel rá. Kezdjed gyűjteni a pénzed erre, kezdjed a körülményeidet úgy alakítani, hogy jön ez a betegség majd.

Mint egy *sugallat* jön először, azután erősebben jön. Ha nem bánysz el vele, előbb-utóbb azt veszed észre magadon, hogy úrrá lett rajtad. Erről gondolkodsz lépten-nyomon, és ezzel előkészítet a helyzetet magadnak. És szó nincs róla, mert az Ige nem mondja.

A rossz gondolatainkat tehát *ki kell váltanunk*, olyan gondolatokkal kell helyettesíteni, amik *előbbre visznek* minket, amik abba a kívánatos irányba visznek, amit Isten akar számunkra. Vagyis amik *felépítenek*, olyan gondolatokat vegyél magadhoz. Senki más nem *döntheti el*, hogy miről gondolkodsz csak te magad. Isten adta nekünk ezt a hatalmas szabadságot, hogy *megválaszthatjuk* a gondolatainkat.

Arról gondolkodunk, amiről csak akarunk a nap 24 órájában, miközben végezzük a megszokott dolgainkat, a mindennapi munkánkat. A gondolataink mindig járnak valahol. Olyan nincs, hogy az ember semmin nem gondolkodik. Nincs, legfeljebb, ha alszik. Ha fent vagyunk, akkor *mindig gondolkodunk* valamin.

Még egy nagyon fontos gondolat, a nyelvünk. Ha ezeket a gondolatokat elkezdjük kimondani, a *nyelvünk* összekötetésben van az *érzelmeinkkel*. Elkezdted mindenkinek mondani, hogyan bánt veled a másik. Mit tett veled.

Ahányszor elmondod, először is *feltéped a sebeket* magadban, és az érzelmeiden fogod érezni, hogy egyre lejjebb és lejjebb vagy, mert annyiszor *átéled*, ahányszor elmondod. Nem teszel jót magadnak vele. Mert ilyenek vagyunk, amit gondolunk, azt kimondjuk, amíg az ember nem fegyelmezi meg magát.

Ez egy nagyon fontos biblikus igazság, hogy *kevés szóval* éljünk, és az *csak az Ige* legyen. Ezt gyakoroljuk mindannyian, hogy kevés szóval, és az csak az Ige legyen. Többet ne tegyünk hozzá, és ne vegyünk el belőle.

Kimondják azokat, ahelyett, hogy levetnék és kidobnák. *Kimondják* ezeket a gondolatokat, és ahányszor kimondják, tesznek egy *pecsétet* rá és így *megerősítik*. Megint nem kedveztünk magunknak. Megint rossz irányba mentünk, és ezzel gyűjtjük a botrányköveket Isten házában.



Tehát a Biblia elmondja nekünk tisztán, hogy *miket gondolhatunk*. Ez egy gyönyörű *szűrő*, amit fel kell tenni az embernek az elméjére, és ha bedugult, cserélni kell a szűrőt. Ez egy szűrő. Szűrő, Isten adta, élni kell vele. A Filippi levélnek egy igen aranybetűs része...

FILIPPI 4,6–8.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Vagyis, első, hogy *ne aggodalmaskodjunk*. A világ állandóan hozza az ötleteket, hogy éppen miért aggodalmaskodjunk, mi van készülöben, milyen veszélyhelyzetek, stb. Jézus azt mondja, hogy ne aggódjatok semmi felől. Hanem mit tegyünk helyette? Imádságok, könyörgések, hálaadások, és ha ezt betartod, akkor:

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Kérdezik majd, hogy miért van neked ilyen *békesség*? Mondhatod, hogy megmagyarázni nem tudom neked, mert az értelmemet felülhaladja, de hogy van, az biztos, mert én *Istennek a békességében* vagyok, ugyanis Jézus hozta nekem ezt a békességet. Azt mondja az Ige, hogy az én békességemet adom néktek, és nem úgy adom, ahogy a világ adja. Ezek Jézus szavai.

A világ hogyan adja a békességet? Úgyhogy először is megvan az ára, mindenért árat kell adni, másrészt, másnap visszaveszi. Ma odaadja neked, holnap már nincs sehol. Múlandók a világ dolgai. Jézus azt mondta, hogy az én békességemet adom nektek, és nem úgy adom, ahogy a világ adja, és ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen.

Vedd magadhoz ezt a békességet, Jézus adta. *Élj ebben* a békességben, dicsőséget szerzel vele Istennek, a te egészségednek pedig az épülésére lesz. Ugyanis a *stressz* a legrombolóbb tényezője az egészségünknek. Amikor stresszben vagyunk és aggodalmaskodunk, akkor olyan dolgokon járhatjuk az agyunkat, amire úgyszincs nálunk megoldás.

Azzal, hogy *aggodalmaskodunk*, nem jutunk előbbre egy lépést sem. Kérdezte Jézus, hogy egy arasszal is megnövelheti az ember az ő termetét, ha aggodalmaskodik? Csak saját magadnak *ártasz* vele, mert stresszt fog hozni a szervezetedbe. Tessék elvetni ezeket a gondolatokat.

A békesség gondolatait vedd elő, és *cseréld le* a gondolatokat, uralkodj felette. És nézzük meg, hogy milyen gondolatokkal kell lecserélni ezeket, mert olyan nincs, hogy üresjáratban vagyunk. Valamin mindig gondolkodunk. Figyeld meg magad, hogy olyan nincs, hogy éppen semmilyen gondolatod ne legyen. De megmondja az Ige, hogy mit tegyél:

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Figyeld meg, hogy mit tesz ez a békesség veled. Meg fogja *őrizni a szívedet*, vagyis ott nem lesz semmi háborgás, és meg fogja *őrizni a gondolataidat* a Krisztus Jézusban. Nem fog tudni elcsatangolni másfelé, csak a Krisztus Jézusban lehetnek a gondolataid. Mert Isten békessége ezt fogja megcselekedni veled – megőrzi a gondolataidat.

Nem lehetnek kicsapongó gondolataid, ha az Úrban jársz, csak a békességed. És a *békesség* lesz a *döntőbíró*, hogy mi Isten akarata. Amivel nincs olyan békességed, az nem a te utad. Amerre a békességed van, arra kell menni, ez a mi *vezérlőmesterünk*, a békességünk belül.

Figyelnünk kell rá nagyon, hogy megvan-e a teljes békességünk, vagy csappant a *mutató*. Hova lett, mi történt, miért nincs olyan békességed? Jézus odaadta nekem ezt a békességet, miért nem járok benne? Azonnal ki kell igazítani.



A repülőpilóta a repülőútján a feladatainak több mint 90%-a az, hogy *állandó korrekciókat* végez, hogy a végcélba jusson. Pici, apró szögeltéréseket kell, hogy korigáljon állandóan, hogy bejusson a célba. Nem nagy dolgok ezek. Nekünk ezt el kell végeznünk a gondolatainkban. És akkor jön a következő vers.

FILIPPI 4,8.

8. Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret.

Mondd, hogy *csak*, csak! – ez a lényeg. Más akkor nincs. Ezek Isten szavai hozzád. Vagyis, ha valami igaz, de nem tisztességes, megtörtént ugyan, de nem tisztességes, gondolkodhatsz rajta? Nem. Ki kell dobnod.

Ez egy nagy kulcs ahhoz, hogy békességben maradj például. Ha téged igazságtalanság ér, gondolkodhatsz rajta túl sokáig? Nem, mert megkeseredsz. Ezt nem engedheted meg magadnak. Nagyon fontos.

Az ember hajlamos arra, hogy *sajnáltatja magát*, hogy hogyan tehetted velem a másik. Mennyire igazságtalan volt, amit tett. Sokáig akarsz tépelődni rajta? *Lejebb kerülsz*. Csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret.

Tessék, ezeket kösd csokorba, és ebből vegyél, *ezen* gondolkodj. Egy héten belül *másként* fog kinézni az arcod. Fog látszani rajtad az az *öröm*, amit az Úr szerzett neked. Fog rajtad látszódni az a *békesség*, amibe Ő bevitt téged. Fog rajtad ragyogni az Ő *dicsősége*, mert a gondolataidat megzaboláztad. Nagyon köteles részünk, hogy ezt elvégezzük.

Magadban egy elgondolást szögezz le minden nap: – *Minden, amit a ma hoz, minden váratlan helyzet, minden kihívás, amire előre nem számíthatok, abban képes vagyok megállni Isten kegyelméből!* Ez az első erőteljes gondolat, ide szerettem volna kilyukadni ma.

Tehát, hogy mikén gondolkodjunk, szögezd le magadban előre: – *Bármit hoz a ma, amit előre nem tudok, jöhet bármilyen váratlan helyzet, ami csak jön ma, abban képes vagyok megállni, mert az Ige mondja, hogy mindenre van erőnk a Krisztusban, aki minket megerősít.*

Ha nem tudnál megállni benne, akkor Isten Igéje lenne a hazugság. Ő pedig nem hazudik. Meg tudunk állni benne, minden helyzetben, ami elénk jön. Mindenre van erőnk a Krisztusban, és így *győztesekké tettünk*. És azt is írja, hogy nemcsak, hogy győztesek vagyunk, hanem a győzteseknél is *többek vagyunk*, Isten fiai vagyunk és uralkodunk.

Tehát képesek vagyunk kezelni minden helyzetet, amely előre nem látható és felüti a fejét. Ekkor soha nem fogsz stressz helyzetbe kerülni. Olyan dolgok történnek, amit egy héttel ezelőtt még nem gondoltál volna, hogy azzal előáll a párod, de *meg tudsz állni* abban. Isten kegyelme!

Azért hozom elő ma ezeket, hogy le tudd cserélni azokat a gondolataidat, amelyek nem odavalók, amelyek nem visznek előbbre, amelyek nem építenek fel, amelyek lefelé ütlegelnek a földbe. Az ördög akarata szerint oda ledorongolnak. Ha nem akarsz ott lenni, akkor válaszd meg a gondolataidat.

Második erőteljes gondolat: – *Isten szeret engem!* És tedd hozzá, hogy *feltétel nélkül*. Hatalmas dolog. *Isten szeret engem, Isten szeret engem!* Forgasd magadban. Tehát az a helyzet, hogy ennek minden szavát meg kell nyomni. Először is, hogy *ki* szeret téged! Isten szeret engem! Nem akárki. Isten szeret engem!



Aztán, meg kell nyomni azt a szót, hogy *szeret*! Nem akármit tesz Isten. Isten szeret engem! A *végtelen szeretetével* szeret. Gondolkodj ezen, hogy Isten szeret engem. Olyan *balzsamot* fogsz érezni a szívedben, amit semmi más nem tud hozni.

Utána nyomd meg a harmadik szót. *Engem*! Nem akárkit. Isten szeret engem! Akármit tettem, *feltétel nélkül szeret* engem. Nem fog eldobni semmi áron, bármit tettél, mert amikor még bűnös voltál, már akkor szeretett és odaadta érted a Krisztust.

Akkor most, hogy *kiengesztelődött* veled, hogyan dobna el? *Szabadítsd fel* magad, ha valami gát van benned, hogy ezt vagy azt tetted. Isten szeret engem feltétel nélkül. A Róma levélben van egy Ige, ami nagyon fontos. Azt írja ott az Ige, hogy...

RÓMA 5,5.

5. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

Vagyis, honnan lehetsz benne teljesen biztos, hogy Isten szeret téged? Onnan, hogy ez a szeretet ott van a szívedben. Ez *közlésre* került, és ott van bent a szívedben. Bárki, bármit tehet... Azt írja az Ige, hogy elhagyhat az apám és az anyám. Ha ők elhagynának, Isten akkor is szeret engem. Ha kísétál a férjed az életedből, az Isten akkor is szeret téged.

Vigasztalást kell vened, bármilyen helyzetben is vagy, nem engedheted meg magadnak, hogy elcsüggedj, mert az Isten szeret téged. Ez egy hatalmas igazság, és ha ebben meggyökerezel, akkor semmi nem tud téged kiszakítani a helyről, ahová az Úr elplántált. Senki és semmi.

A drága Szent Szellem adatott nekünk, és Ő hozza ezt a szeretetet. Tudjuk, hogy így van – Isten szeret minket! Ebben meg kell olvadnia minden kőfalnak, amit az ellenség oda akar készíteni a szívedre, hogy eltávolítson Istentől. Nincs olyan, semmi *nem szakaszthat el* minket Istennek szerelmétől. Semmi.

És most, ahogy prédikálok, látom, hogy olvadnak le a dolgok rólatok, mert ez a *szeretet fürdet* meg minket. Nincs más. Ő szeret téged! És ha Ő szeret téged, akkor az Ő szeretete mindentől *ki fog hozni*. Nem tudsz olyan mélyen lenni, hogy Isten szeretete fel ne karoljon. Ki ne emeljen, meg ne vigasztaljon. Az Ő szeretete valóságos és mindenek feletti, nyugodtan *belekapaszzkodhatsz*. Ezen időzhetnének napestig.

A következő, erővel teljes gondolat: – **Engem szinte lehetetlen megsérteni, megbántani!** Szögezd le magadnak előre. Ezek elgondolások. Engem szinte lehetetlen megsérteni! Mondjad: – Engem szinte lehetetlen megsérteni! Engem szinte lehetetlen megbántani, de ha mégis sikerülne, akkor nagyon könnyű kiengesztelni.

Szögezd le ezeket magadban, és *könnyebben fogsz átjutni* azokon a helyeken, ahol az ellenség meg akar bántani. Szögezd le, hogy te ilyen vagy: engem nem lehet megbántani. Bármit mondhatnak rám, bármilyen célzásokat tehetnek, kígyót, békát hordhatnak rám, engem nem lehet megbántani.

Ha ezt leszögezed magadban, sokkal *kevesebb lesz a sérülés* a szívedben, amikor valami történik, mert *előre leszögezted*, hogy ez így van. Nem lehet engem csak úgy összekarcolni, meg megbántani, mert én nem engedem. Szögezd le magadban. És, ha mégis megtörténne valami folytán, akkor nagyon könnyű engem kiengesztelni. Azonnal megbocsátok, és ezt szögezd le magadban, hogy ez így van.



És tudod, hogy az *örömszinted* mennyire fel fog emelkedni, ha csak végiggondolod ezeket magadban. Csak leülsz és végiggondolod magadban, hogy ma ez így lesz. Már nagyobb lesz az örömed, amikor onnan felkelsz. Onnan *belülről áradnak* ezek, az Úrnak az öröme, az Úrnak a békessége.

Belülről árad, és ez az igazi, mert az Úr adta, és azt akarja, hogy ebből élj. Azt akarja, hogy Isten királyságának a láthatatlan dolgai onnan *belülről jöjjenek elő* a láthatóba. Ez az elhívásunk. Nagyon nagy kihívás néha, ha az ember ilyen helyzetekbe kerül, de akkor is ez az elhívásunk. Meg kell járnunk, ezeket kell cselekednünk.

Következő erővel teljes gondolat: – **Szeretem az embereket, és szívesen segítek!** Vedd tudomásul, amikor segítségül hívnak, és azt mondd, hogy sajnós nem tudok segíteni, nézd meg, hogyan érzed magad belülről. A Szent Szellem szinte sírva fakad az emberben. Hogy hogyan mondhattál ilyet, hát legalább gondold végig, ha valamit mégis tudnál segíteni.

Ne mondd rögtön azt, hogy nem tudok segíteni. Mondd azt, hogy imádkozom, vagy megnézem, hogy mit tudnék segíteni, keresem az Urat. De azt ne mondd, hogy nem tudok segíteni. Határozd el magadban, hogy aki csak segítségül fordul hozzád, megtalálsz a megoldást, fogsz tudni segíteni, mert szereted az embereket.

Ugyanis *Isten szereti őket, és rajtad keresztül* fogja megmutatni, hogy mennyire szereti őket, ha hagyod, ha engedelmes vagy, ha valóban a kinyújtott keze vagy Istennek ebben a világban. Ugye azok vagyunk, az Ő Testének vagyunk a tagjai? Amikor kinyújtod a kezedet, akkor Isten gyönyörködik benned. És neked az nagyon jót fog tenni, ha a másikkal jót tettél. Téged fel fog emelni.

A következő erőteljes gondolat: – **Teljesen megbízom Istenben!** Mondjad: *Teljesen megbízom Istenben, ezért nem aggodalmaskodom!* Tudod, mekkora öröm ez Istennek, amikor ezt hallja tőled? Ha olvasod a Máté Evangéliumának 6. fejezetét, három helyen, szorosán egymás után mindegyiket azzal kezdi Jézus, hogy ne aggodalmaskodjatok.

MÁTÉ 6,25. 31. 34.

25. Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjétek. Avagy nem több-é az élet, hogy nem az eledel, és a test, hogy nem az öltözet?

31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?

34. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja. Ne ítéljétek.

És mondja utána, hogy miért ne? Amikor megkísért az aggodalmaskodás, hogy de hogyan lesz ez, és hogyan lesz az, és miként? Ezeket a gondolatokat ragadd meg, dobd ki és olvasd az Igét. Hatalmas *megkönnyebbulések* lesznek, és miközben *olvasod az Igét*, a szívedre jönnek a *megoldások*, hogy az miként fog megoldódni. Az Úr fog hozzád szólni az Ige tükrén keresztül.

Még egy gondolat és utána berekesztjük. Jót tett nekünk, hogy ezt hallgattuk, ugye? Felemelkedett a szíved, miközben hallgattad? Azért, mert Isten szólt hozzád, és ez az Ő szava, és az Ő igazsága. Az Ő igazsága megörvendeztet minket, mert tudjuk, hogy így van. Csak *emlékeztetni* kell magunkat, hogy ez másként nem lehet, mert ez *így van leírva*, és *így gondolkodom* felőle. Másként nem lehet.



Még egy gondolat: – **Mindenben elégedett vagyok!** Ugyanis Pál írja ezt. Pálnak nagyon sok mindenén át kellett mennie, s ebből nagyon sokat tanulhatunk. Higgyétek el, hogy amikor ő átment dolgokon, ő is tanult belőle.

Az élet egy nagy iskola az embernek, és amikor *átmegy* helyzeteken, és az Igét szem előtt tartja, akkor oly módon jön ki belőle, hogy utána másoknak tud *segíteni*. Pállal ez történt, nagyon sok bölcsességet leír. Egy adománnyal kapcsolatban írja:

FILIPPI 4,11–12.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.

Azt mondja tulajdonképpen, hogy teljesen mindegy, hogy bőségben vagyok, vagy szükségben, az én megelégedettségemet nem fogja befolyásolni, mert én *megelégedett* vagyok Istenben.

12. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben.

Megpróbáltatott ebben is, abban is, de az elégedettségét, Istenben való *teljességét* egyik sem tudta meglopni. Van, akit a sok pénz ront meg, van, akit a szegénység ront meg, mert nincs neki, és elfordul Istentől. Van, akinek a sok pénz megy az agyára, mert nem tudja, hogy mit kezdjen vele, és elfordul Istentől. Sajnos vannak ilyen példák.

Egyik sem zavarhat meg téged, mindenben *Istent* kell tenni a *legelső helyre*, és ott *megelégedett* lenni, bármilyen körülmények közé jutsz. A jóllakásban és éhezésben is megelégedett vagyok. Nem mintha Istennek az lenne az akarata, hogy ne legyen mit ennünk, de ha arra a helyre jutott Pál, mert olyan helyen volt, akkor is megelégedett volt. A bővölködésben és a szűkölködésben is.

FILIPPI 4,13.

13. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Pál megtanulta, és mi is az utat járjuk. Ámen. Jézus nevében van ez az igazságunk.

A *hitpróbákról* szerettem volna még szólni. Mondja az Ige, hogy hagyd az Úrra a te útjaidat. Minthogyha azt mondaná: – Figyelj, add már oda nekem! Azt mondja, hogy add oda nekem, hagyd az Úrra a te útjaidat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti.

Miért akarjuk mi megoldani, amikor tudjuk, hogy úgyszincs nálunk a megoldás? Miért küszködünk vele annyit? El kell engedni, mert a *hitünk nem működik*, ha állandóan görcsölünk és *stresszelünk*. Nem fog működni a hitünk. *Hagyd az Úrra a te útjaidat*, így mondja.

1PÉTER 5,7.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van rátok.

Minden gondot Őreá vessetek, legkisebbitől, a legnagyobbig, mert néki gondja van rátok. Vedd tudomásul, hogy Ő ilyen Isten. *Gondja van rád!* Akármennyire nem hiszed, hogy Ő annyira elfoglalt Isten, mert rengeteg hívője van, és majd pont rólad fog gondoskodni?

Tudd meg, hogy a *szemefénye* vagy. S ha valami a szemedhez közel kerül, mit teszel automatikusan? Odakapsz, mert azt semmi nem érintheti. Így van Isten teveled. A szemefénye vagy, semmi téged nem érinthet, mert az Úr azonnal odakap a hatalmas kezével, és elsöpri azt onnan.



Mondja az Ige, hogy mi hívők, bemegyünk a *nyugodalomba*. Ha te bent vagy a nyugodalomban, akkor nincs aggodalom. Figyeld magad, ha elkezdesz aggodalmaskodni, akkor nem vagy a nyugodalomban, akkor tessék oda bemenni. Neked kell, Isten nem tud téged bevinni. Ő megszerezte ezt a helyet, és *te mész be* oda azáltal, hogy a *gondolataidat uralod*.

Ha a gondolataidban *háborgás* van, nem vagy a nyugodalomban. A gondolataidban ott kell, hogy legyen Isten teljes békessége, akkor bementél ebbe a nyugodalomba, és az ellenség gondolatait ne gondold.

Zárásként fogok mondani egy nagyon nagy aranyigazságot, amit a Biblia tanít és nagyon sokan ismertek. Ezzel szeretném befejezni, hogy tudjátok, hogy amikor végigmegyünk dolgokon, akkor mi lesz a végeredmény. A megpróbáltatásokról ír a következő részben:

1PÉTER 1,7.

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

Mindig *meghajlunk* Isten előtt, amikor halljuk az Igét, mert ez az, ahogy Isten látja, ahogy Ő tekint rá. És meghajlunk előtte. A ti kipróbált hitetek... Tehát nemcsak, hogy hitünk van, és nagy mellénnyel járunk, hogy mekkora hitünk van, lesznek próbák is.

Meg lesz próbálva a hitünk olyan helyzetekben, amiről esetleg nem is gondoltuk volna, hogy oda bejutunk egyszer. Akkor lesz kipróbálva a hited, hogy hogyan állsz meg benne. Nem Isten fogja megpróbálni a hitedet. Nem nyomáspróba, hogy mennyire tud Isten a víz alá benyomni. Szó nincs erről.

Nem Ő próbálja meg a hitedet, az ellenség csapdái ezek, és az ő gonosz tervei, amelyek ideig-óráig jelentkezhettek az életedben. Ezek a *hitpróbák*, amiben meg lesz próbálva a hited. Hogy, na vajon, amit hirdettél, azt most hiszed-e? Megnézzük, mondja az ellenség neked, és hoz valamit. Lássuk, hogy nem csak hirdetni tudod, hanem meg tudod élni esetleg. Megnézi.

Kipróbált lesz a hited, ha *megállsz* az Igében. És azt mondja, hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal *becsesebb* a veszendő, de tűz által kipróbált *aranynál*, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor.

Az aranyat *tűz* által *tisztítják*, ahogy átmegy a tűzön, egyre tisztább lesz. Ahogy átmész a hitpróbákon, tisztulni fog a hited. Ami nem odavaló, az le fog égni, az kidobódik. És ami tiszta, ami kincs, ami örök, ami arany, amit Isten adott neked, az újonnan született, új teremtésben. Az Ő hite tisztulni fog.

És ez a tiszta hit, ami kipróbáltatik, így folytatja, hogy az dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék. Vagyis a *te hiteddel* Isten *dicsekedni* akar. Nézd meg, a dicsőségnek a helyét akarja adni, amikor a te hiteddel dicsekszik. Dicsőségre méltónak akarja, tisztességre méltónak akarja a hitedet. Ezen a tűzpróbán át kell menned.

Nem garantálta Isten, hogy minden próbától meg tud majd óvni téged. De azt már az Ószövetségben megmutatta, hogy amikor Sidrákot, Misákot és Abednégót bedobták a tűzbe – Dániel könyvének 3. fejeztében olvasod –, mert a király megparancsolta, hogy az, aki az állóképet imádja, az életben marad, aki pedig nem, az a halálnak halálával meghal.

A három héber fiatalember pedig megtagadta, hogy ők hamis istent imádjának. A király haragra gerjedt, megkötözte őket, és azt parancsolta, hogy hétszeresére fűtsék fel a tüzes kemencét. Hétszer forróbb és hétszer tüzesebb legyen, mint szokott lenni.



Bedobta ezt a három fiatal a tűzbe, és utána elkezdtek nagyot nézni, mert nem három embert láttak a tűzben, hanem négyet. És a negyedik pedig olyan volt, mint valami Isten képének hasonlatossága.

Látták, hogy az a negyedik nem ember, és azt is észrevették, hogy a kötelek, amelyekkel megkötözték őket, azok nincsenek rajtuk, mert járkáltak a tűzben Istennek a Fiával. Tehát a tűz csak azt tudta *leégetni* róluk, ami *nem odavaló* volt, a kötelékeket. És amikor ők kijöttek a tűzből, akkor még a *tűznek szaga sem* volt a ruhájukon.

Isten így gondoskodik arról, hogy te *át tudj menni* ezeken a próbákon. A te tűzben kipróbált hited a *legnagyobb kincs* neki a világon. Ne add fel soha. Bármin kell keresztülmenned, ne add fel, mert Ő ott van veled, és csak az fog leégni a tűzben rólad, ami nem odavaló. Ami Tőle való, az *csillogóbb* lesz.

Álljunk fel, és kezdjük dicsérni Istent, mert Ő egyedül méltó a dicséretre, és a tűznek a szaga sem fog átjárni, ha át kell menned a tűzön. Csillogóbb és ragyogóbb leszel, mint valaha, az Ő dicsőségére. Ő fogja végezni, nem veszünk magunknak dicsőséget, belőle, mert Ő végzi az egészet. Mondja az Ige, hogy Ő rakott magára, és hordoz minket. Dicsérjük Istent. Ámen.

Ne felejtsetek el, hogy a tűzpróbák, amin át kell mennünk, azok azt hozzák, hogy csillogóbbak leszünk, mint valaha. Úgyhogy nem fogunk elkeseredni! Vigasztalást veszünk a Szent Szellemben! Az Úrban van a bizodalunk.

A gyógyító sort követően a gyülekezet közösen elimádkozta a *Mily drágák nékem a te gondolataid* című megvallást.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.